nemá opory ve spisech. Rozhodnutím min. vnitra z 5. března 1921, který měl býti intimován výnosem ministra pro Slov. z 15. března 1921, nebyl st-l jmenován definitivním, nýbrž naopak jenom provisorním státním úředníkem; dekret o tomto jmenování resp. cit. intimát ministra s plnou mocí mu vůbec doručen nebyl, takže ve smyslu §u 7 služ. pragm. služební poměr pragmatického státního úředníka nevznikl.

Poukaz platů, kterého se st-li dostalo již výměrem ministra pro Slov. z 31. prosince 1920, pak ani st-l sám nepokládá za dekret, jímž by služební jeho poměr ve smyslu zák. 211/1920 ke státu čsl. byl býval založen. Poukazu tomuto nelze přikládati účinku jmenovacího dekretu již z toho důvodu, že nebyl vydán příslušným k tomu ministrem vnitra (§ 4 zák. 211/1920) a že ani neobsahuje náležitostí §u 6 zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. (služ. pragm.). Nestal se tudíž st-l vůbec státním a sice ani definitivním ani provisorním úředníkem republiky čsl. ve smyslu zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb., a tím padají i veškery důsledky, které st-l z premisy jím postavené odvozuje.

St-l domáhá se ve své stížnosti i toho, aby mu poukázána byla patřičná pense a dále, aby mu vzhledem k tomu, že konal aktivní službu až do 15. července 1922, vyplacen byl zadržený plat od 1. ledna 1922. V obou těchto směrech uvažoval nss takto:

O obecních a obvodních notářích, kteří byli ustanoveni podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 platných a podali sice v čas žádost za ustanovení notářem podle zákona 211/1920, avšak nebyli i ustanoveni, ustanovuje § 7 cit. zákona, že budou dáni na odpočinek a bude jim poskytnuto zaopatřovacích požitků, pokud by na ně měli nárok podle platných zákonů uherských.

Nař. rozhodnutí neobsahuje o pensionování st-lově žádného výroku, ministr pro Slov. však v intimátu nař. rozhodnutí dal županu v Šahách, jak ze spisů jde na jevo, příslušný pokyn, aby st-l dle župních statutů byl pensionován.

Stejně i pokud jde o požadavek výplaty zadrženého platu, neobsahuje nař. rozhodnutí žádného meritorního výroku.

Není tedy ani otázka pensionování st-lova ani otázka výplaty platu za dobu od 1. ledna 1922 do 15. července 1922 administrativní cestou ještě rozeřešena, takže nss-u brání předpis §u 5 zákona o ss, aby se těmito dvěma námitkami mohl v tomto stadiu zabývati. Jest tudíž stížnost v těchto směrech nepřípustná.

Pokud jde konečně o poslední petit stížnosti, aby žal. úřad byl uznán povinným nahraditi st-li útraty stížnosti, není pro petit takový v zákoně o ss žádné opory.

Č. 2487.

Zajištění bytu pro státní zaměstnance: Zajistiti podle § 13 zákona č. 225 Sb. nelze byt státního zaměstnance, který nebyl služebně přeložen do jiné obce, nýbrž přestěhoval se do jiného bytu téže obce.

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.329).

Věc: Josef F. v Brně (adv. Dr. Arnold Křiwaček z Brna) proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje dílem pro vady řízení, dílem pro nezákonnost.

Důvody: — — —

Zajištění bytů státních a železničních zaměstnanců ve smyslu §u 13 zákona z 11. července 1922 č. 225 Sb. jest vázáno na předpoklad, že byt obývaný v době vyhlášení zákona toho státním zaměstnancem, uprázdní se tím, že zaměstnanec byl služebně přeložen do jiné obce, kromě toho jest však zajištění bytu podmíněno ještě tím, že rozhodnutí úřadu, kterým se byt zajišťuje, se doručí vlastníku domu nebo jeho zástupci dříve než obdrží z bytu výpověď.

Nař. rozhodnutím byly zajištěny dva byty v témže domě v — ul. v Brně a to jednak byt obývaný profesorem L., jednak byt, jejž obýval rotmistr G.

Pokud se týče prvého bytu, není sporu o tom, že profesor L. byl přeložen služebně z Brna do Bohumína. Mohl tedy býti tento byt zajištěn, ovšem jen za podmínky, že rozhodnutí úřadu bylo vlastníku domu dodáno dříve, než obdržel z bytu výpověď. Stížnost splnění této podmínky popírá, tvrdíc, že profesor L. vypověděl st-li, jenž jest vlastníkem uvedeného domu, svůj byt již dne 2. října 1922, že však rozhodnutí bylo st-li, když je dne 6. října 1922 odmítl přijati z důvodů jazykových, dodáno dne 13. října 1922. Zda jest tato podmínka stížnosti odůvodněna, nelze ze spisů správních seznati. Potvrzení st-le o přijetí nař. rozhodnutí v nich založeno není. Ze zprávy městského úřadu bytové péče v Brně z 12. listopadu 1922 ve spisech založené jest jen tolik patrno, že st-l rozhodnutí z 30. září 1922 asi dne 6. října 1922, zajisté však po 4. říjnu 1922 nepřijal, poněvadž bylo české a že dodatek rozhodnutí z 2. října 1922 byl vypraven 5. října. Okolnost, dal-li a kdy snad profesor L. st-li výpověď z bytu žal. úřad před vydáním nař. rozhodnutí podle obsahu spisů správních nezjistil. Potvrzení profesora L. z 24. října 1922 toho obsahu, že byt vypověděl již 2. října 1922, ve spisech založené, jest teprve z doby po vydání nař. rozhodnutí a nemůže tedy nss k němu dle §u 6, odst. 1 zák. o ss přihlížeti, poněvadž k němu žal. úřad v rozhodnutí svém stanoviska nezaujal a ovšem vzhledem k době jeho vydání ani zaujati nemohl. Není tedy řízení správní, pokud jde o zajištění bytu profesora L., úplné, a to co do okolnosti pro rozhodnutí závažné, pročež slušelo nař. rozhodnutí v této jeho části zrušiti podle §u 6 zák. o ss.

Pokud jde však o byt rotmistra G., jest ze správních spisů i z nař. rozhodnutí patrno, že rotmistr G. nebyl služebně přeložen do jiné obce, nýbrž že šlo u něho jen o výměnu bytu v témže domě. Pak není však ohledně tohoto bytu splněn ani první z uvedených předpokladů, za kterých by bylo lze byt G. ve smyslu §u 13 uvedeného zákona zajistiti. Nemá tedy zajištění bytu tohoto opory v zákoně, pročež slušelo nař. rozhodnutí, pokud jím byl zajištěn tento byt, zrušiti dle §u 7 zákona o ss.

Č. 2488.

Řízení před nss-em: * K okolnosti, zda trestní nález, potvrzený rozhodnutím, jež jest bráno v odpor stížností k nss-u, vydán byl v první stolici příslušným úřadem, přihlížeti jest ex offo.